

ת"פ 15695/01/17 - מדינת ישראל נגד עבדאללה תותנג'י

בית משפט השלום בירושלים

01 יולי 2018

ת"פ 15695-01-17 מדינת ישראל נ'

תותנג'י(אחר/נוסף)

בפני כב' השופט יצחק שמעוני

בעניין: מדינת ישראל

ע"י ענף תביעות משטרת ישראל

המאשימה

נגד

עבדאללה תותנג'י

ע"י ב"כ עו"ד מאיה ז'ולסון - גלעדי

הנאשמים

גזר דין

1. כתב האישום:

הנאשם תושב ירושלים, יליד שנת 1994, הורשע על פי הודאתו בעבירה של גניבת רכב בצוואת לפי סעיפים 413(ב)(א)+29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

הודאת הנאשם ניתנה במסגרת הסדר טיעון שהוצג בפני בדיון מיום 10.9.2017, לפיו הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב האישום ובתמורה הסכימה המאשימה להגביל עצמה לעונש מקסימלי של 14 חודשי מאסר. כמו כן הוסכם שהנאשם יישלח לשירות המבחן להכנת תסקיר בעניינו.

כמו-כן נשלח הנאשם לממונה על עבודות שירות להכנת חוות דעת.

מכתב האישום עולה, כי ביום 25.12.2016 בשעה 06:40 או בסמוך לכך, בשכונת הגבעה הצרפתית אשר בירושלים, גנב הנאשם יחד עם אחרים אשר זהותם אינה ידועה למאשימה, רכב מסוג 'סיאט איביזה' אשר היה בבעלות המתלונן, עד תביעה מס' 1.

בנסיבות אלו, הגיע הנאשם למקום יחד עם האחרים, ברכב מסוג 'מאזדה'. בהגיעם למקום, נעצרו ליד הרכב, הנאשם והאחרים ירדו וניפצו את חלון הרכב, עקרו את חובק ההגה, שברו את הסוויצ', פירקו את מחשב הרכב וחיברו מחשב רכב חלופי אשר הביאו עמם למקום. לאחר התנעת הרכב, עלה הנאשם לרכב הגנוב ונסע לכיוון מחסום מחנה הפליטים, שם נעצר ע"י השוטרים.

2. תסקיר שירות המבחן:

בעניינו של הנאשם הוגשו שלושה תסקירים שונים, כמפורט להלן:

בתסקיר מיום 4.1.2018, סקרה קצינת המבחן את נסיבות חייו של הנאשם; הנאשם בן 23 נשוי ואב לשתי בנות, בן

עמוד 1

למשפחה המונה זוג הורים ואחד עשר אחים ואחיות. אביו כבן 50, סובל מבעיות רפואיות שונות אשר בעטייהם הוא אינו עובד. הנאשם תיאר מציאות חיים מורכבת, בצל קשיים כלכליים, צפיפות ודוחק אשר גרמו לו לתחושות של חוסר יציבות וחוסר וודאות בילדותו. עוד תיאר, כי מחמת מצבם הכלכלי לא היה ברשות המשפחה בית משלהם והם נאלצו לנדוד בין דירות שונות. לפני כשלוש שנים, נהרסה דירה שבה התגוררו מאחר שנבנתה באופן בלתי חוקי. אירוע זה, הותיר לדבריו רושם טראומטי אצלו ואצל בני משפחתו.

מהתסקיר עולה, כי לנאשם אין רישום פלילי קודם למעט מספר עבירות תעבורה. בהתייחסותו לעבירה הנוכחית, סיפר הנאשם, כי היא בוצעה בצוותא עם עוד 3 אחרים אשר רק עם אחד מהם הייתה לו היכרות קודמת. לדבריו, עד לאותו בוקר, הוא כלל לא ידע על הכוונה לגנוב רכב ורק בדרך סיפרו לו על מטרת הנסיעה. הוא לקח אחריות על חלקו בגניבת הרכב. עוד מסר, כי המניע לעבירה היה, הצעה שקיבל מאחד השותפים אשר הציע לו ₪ 400 בתמורה להשתתפותו. הנאשם תיאר, כי הוא חש שהוא נתפס כגורם העיקרי בביצוע העבירה למרות שלדבריו הוא בעיקר הושפע ע"י האחרים שלא נתפסו ולא לקחו אחריות.

לעניין הערכת הסיכוי לשיקום והסיכון הנשקף מהנאשם, ציינה קצינת המבחן, כי מחד מדובר בצעיר בעל קשיים כלכליים ורגשיים אשר מובילים לסיכון מסוים. מאידך, הנאשם נעדר עבר פלילי ומצליח לנהל חיי משפחה תקינים. בנוסף, הוא ביטא רצון להתמקד בטיפול במשפחתו ולהעניק לבנותיו חיים טובים. הוא אף הביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי ולבחון מניעים בבסיס העבירה. כל אלה מהווים לדברי קצינת המבחן גורמי סיכוי לשיקומו של הנאשם.

לאור כל האמור בתסקיר, המליצה קצינת המבחן, להימנע מהטלת מאסר בפועל על הנאשם ותחת זאת לבחון את התאמתו לביצוע עבודות שירות. בנוסף, המליצה קצינת המבחן להטיל על הנאשם עונש של מאסר על תנאי ולהעמידו בצו מבחן למשך שנה.

ביום 12.3.2018 הוגש תסקיר משלים בעניינו של הנאשם. בתסקיר זה, חזרה קצינת המבחן על המלצתה מהתסקיר הקודם ועדכנה, כי הנאשם הופנה למרכז תעסוקה במזרח העיר, לייעוץ והכוונה והוא מסר כי כבר יצר עמם קשר. לדבריה, לאור האמור היא רואה לנכון לחזק את האפיק השיקומי בהתאם להמלצה הקודמת.

ביום 24.4.2018, הוגש עדכון נוסף בו ציינה קצינת המבחן, כי הנאשם שולב בקבוצה טיפולית בשירות המבחן אשר עוסקת בנושאים הקשורים לתעסוקה במטרה להעניק לו כלים להתמודדות בעולם התעסוקה. היא ציינה, כי הנאשם כבר השתתף במפגש אחד והוא הביע רצון ומוטיבציה לקחת חלק בטיפול הקבוצתי. לנוכח האמור, חזרה קצינת המבחן שוב על המלצתה להימנע משליחתו של הנאשם למאסר בפועל ותחת זאת להטיל עליו עבודות שירות ומאסר על תנאי. עוד המליצה, להעמידו תחת צו מבחן למשך שנה שבה ימשיך הנאשם את הטיפול הקבוצתי ויבחון אפשרויות לשיקומו התעסוקתי.

3. חוות דעת הממונה:

בחוות הדעת מיום 6.6.18, קובע הממונה על עבודות שירות, כי הנאשם נמצא כשיר לעבודות שרות ללא כל מגבלה.

4. טיעוני ב"כ הצדדים לעונש:

טיעוני ב"כ המאשימה:

ב"כ המאשימה מנה את הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו וציין, כי מדובר בעבירה שהפכה להיות מכת מדינה. לדבריו, יש צורך בהחמרת הענישה שכן העבירה היא קלה לביצוע וקשה למיגור. עוד נטען, כי נסיבות ביצוע העבירה מלמדות על עבירה שקדמו לה הכנה מדוקדקת ותחכום רב, וזאת אפשר לראות בין השאר בכך שנעשה

שימוש במחשב רכב שהובא במיוחד למקום.

ב"כ המאשימה הפנה את בית המשפט לפסיקה בעפ"ג 57089-03-14, עפ"ג 3614-01-13, עפ"ג 37709-11-13. לדבריו במקרים אלו נגזרו עונשי מאסר משמעותיים, למרות שבדומה למקרה דנן, דובר בנאשמים נעדרי עבר פלילי וכן למרות שהוגשו בעניינם תסקירים חיוביים.

לאור הנטען, ביקש ב"כ המאשימה לגזור על הנאשם עונש של 14 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

טיעוני ב"כ הנאשם:

ב"כ הנאשם טענה, כי מתחמי הענישה מגוונים ואכן במקרה רגיל נעים בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשים. יחד עם זאת טענה, כי במקרה הנוכחי, קיימות מספר נסיבות לקולא; ראשית, הרכב נתפס מיד והוחזר לבעליו. שנית, השותפים האחרים לביצוע העבירה, לא נתפסו כך שקשה לקבוע מה היה בדיוק חלקו של הנאשם. לדבריה, תפקידו של הנאשם היה סיוע בלבד. השותפים האחרים שהיו תושבי שטחים ראו בו טרף קל בהיותו צעיר בעל קשיים כלכליים אשר קל היה לפתותו בסכום מגוחך של 500 ₪. הם ניצלו את עובדת היותו תושב מזרח ירושלים לשם מימוש זממם. עוד נטען, כי הנאשם נטל אחריות מלאה על חלקו ושיתף פעולה בהזדמנות הראשונה. בנוסף נטען, כי יש לתת משקל לשהותו הארוכה במעצר בית לאחר שחרורו מהמעצר המלא.

ב"כ הנאשם ציינה עוד, כי קיימות בעניינו של הנאשם נסיבות הומניטריות מיוחדות; הנאשם מטפל ב-2 בנותיו, אשתו נמצאת בהיריון ונוסף לזאת הוא גם מטפל באביו החולה.

עוד טענה ב"כ הנאשם, כי בהתאם לתיקון 113, יש מקום לסטייה ממתחם העונש מטעמי שיקום. לדבריה, תסקיר שירות המבחן מלמד על הליך שיקום שהחל בו הנאשם ומשכך יש להתחשב בו ולסטות לקולא ממתחם העונש ההולם.

לאור האמור, ביקשה ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם מאסר בעבודות שירות ומאסר על תנאי בלבד.

5. מתחם העונש ההולם:

לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה שנקבע בתיקון 113 לחוק העונשין, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים המוגנים בעבירת גניבת הרכב, הם הגנה על שלום הציבור, קניינו של הפרט ותחושת הביטחון האישי של הציבור. בית המשפט העליון עמד לא אחת על חומרת עבירות גניבת הרכב. ראו בעניין זה את דברי בית המשפט בע"פ 11194/05 אבו סביח נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 15.5.06): **"למרבה הצער תופעת גניבת הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך"**.

במקרה שבפניי מצאתי, כי מדובר בפגיעה של ממש באותן ערכים מוגנים. הנאשם ביצע את העבירה לשם בצע כסף וחבר לקבוצת עבריינים מתוחכמת ביותר אשר יצאה במטרה לגנוב רכב ולשם כך הצטיידה בציד מיוחד שכלל, בין השאר, מחשב רכב. כל אלה מצביעים על עבירה שלווה בתכנון מקדים מוקפד במיוחד.

מדיניות הענישה הקיימת:

ע"פ 7163/13 **כסואני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 03/08/14), בית המשפט העליון אישר מתחם ענישה שנע בין 12 ל-30 חודשי מאסר עבור כל עבירת גניבת רכב מתוככמת. (בסה"כ נגזרו על הנאשם במקרה זה עבור מספר אישומים, 4 שנות מאסר.

רע"פ 2366/10 **ג'אבלי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 13/4/10), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, שהורשע בעבירת גניבת רכב. בית המשפט המחוזי הותיר על כנו עונש של 9 חודשי מאסר בפועל שהושתו על הנאשם בבית משפט השלום.

עפ"ג 38077-05-14 **קוריאקו נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 23/6/14), בית המשפט המחוזי דחה את ערעור של נאשם שנידון ל-16 חודשי מאסר בגין עבירות גניבת רכב, מעשה פזיזות ורשלנות ברכב ונהיגה ללא רישיון וביטוח.

עפ"ג 3614-01-13 **אבו אלואליה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 29/5/13), בית המשפט המחוזי דחה את ערעור הנאשמים על חומרת העונש וקבע מתחם ענישה עבור כל גניבת רכב של בין 10 ל-30 חודשים.

ת"פ (מחוזי ים) 21714-09-13 **מדינת ישראל נ' אבו קיעאן** (ניתן ביום 23.2.14), בית המשפט גזר על הנאשם עונש של 20 חודשי מאסר בגין גניבת רכב ועוד עשרה חודשים בגין עבירות נוספות.

ת"פ (השלום רמלה) 16187-08-12 **מדינת ישראל נ' אבו עדרה** (ניתן ביום 20.7.16), נקבע מתחם ענישה שנע בין 9 חודשי מאסר ל-24 חודשים. בית המשפט סטה ממתחם הענישה מטעמי שיקום וגזר על הנאשם 6 חודשי עבודות שירות ועונשים נוספים.

ע"פ (מחוזי מרכז) 11346-03-13 **נזאל נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 19.8.13), בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של נאשם שנשלח ל-9 חודשי מאסר וגזר עליו 6 חודשי עבודות שירות וזאת מטעמי שיקום.

ת"פ (שלום רמלה) 28280-08-15 **מדינת ישראל נ' אפגאני** (ניתן ביום 30.11.16), נקבע מתחם עונש בין עבודות שירות לבין 16 חודשי מאסר בפועל. בפועל נגזרו על הנאשם 5 חודשי עבודות שירות ועונשים נוספים.

לא מכבר נתן בית המשפט העליון את דברו ברע"פ 9269/17 **אבו עישה נ' מדינת ישראל**, (פורסם בנבו, 15.1.18), במקרה זה בית המשפט המחוזי קיבל ערעור שהוגש על פסק דיני בת"פ 11097-04-15 וגזר על הנאשם עונש של 15 חודשי מאסר במקום עבודות השירות. בית המשפט העליון אישר את פסק דינו של בית המשפט המחוזי וציין, כי העונש שהוטל אינו חורג ממתחמי הענישה המקובלים בעבירות מעין אלו.

מסקירת הפסיקה הנ"ל ניתן לראות כי מדובר במגוון רחב של עונשים, החל מעבודות שירות ועד לעונשי מאסר ממושכים כאשר העונשים המחמירים ניתנו במקרים המתוככמים יותר ומנגד התיקים שבהם נגזרו עבודות שירות, ניתנו כאשר הנאשמים הצביעו על תהליך שיקום משמעותי שעברו. בהתאם לכך, אני סבור כי מתחם הענישה במקרה זה נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר.

6. העונש המתאים:

בבואי לגזור את עונשו של הנאשם, יש לשקול גם את הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה. לזכותו של הנאשם יש לציין, בין היתר, את העובדה, כי הוא הורשע ע"פ הודאתו ובכך חסך מבית המשפט זמן שיפוטי יקר. עוד יש לציין לזכותו, את עובדת היותו נעדר עבר פלילי קודם. כן יש לציין, את תהליך השיקום שעליו ממליץ שירות המבחן.

בנוסף, נתתי את דעתי לנסיבותיו האישיות של הנאשם, בין היתר, בעת ביצוע העבירה, כפי שתוארו הן ע"י שירות המבחן והן ע"י הסנגור. כמו כן, נתתי את דעתי לגילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירה. עוד נתתי את דעתי

לכך שהנאשם שהה במעצר בית ממושך תחת תנאים מגבילים מאז שחרורו מהמעצר.

יחד עם זאת, לא שוכנעתי כי הנאשם עבר תהליך שיקום יוצא דופן אשר מצדיק חריגה כה גדולה ממתחם העונש, במיוחד כשמדובר בעבירה חמורה.

יצוין, כי בעפ"ג 57089-03-14 (מפי כב' השופטים י' נועם, כ' מוסק ומ' ברעם) נדחה הערעור שהגיש הנאשם ונקבע:

"סבורים אנו, כי אין במקרה שלפנינו נסיבות חריגות ויוצאות דופן המצדיקות חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם, לצורכי שיקום".

7. לאור כל האמור ולאחר שקלול כל הנתונים, מצאתי להעמיד את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם.

לפני סיום אציין, כי לא נעלמה מעיניי המלצת שירות המבחן להסתפק בעבודות שירות. אך כפי שנקבע לא אחת, מדובר בהמלצה בלבד שאינה מחייבת את בית המשפט. בנסיבות המקרה דנן, לא מצאתי שיש מקום להיעתר לה.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל בן 8 חודשים בניכוי ימי המעצר. הנאשם יתייצב ביום 19/08/18 בשעה 8:30 בבית מעצר "ניצן" ברמלה לריצוי עונשו.
2. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום על העבירה בה הורשע.
3. קנס בסך 2,000 ₪ או מאסר של 20 יום תחתיו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים החל מיום 1.8.18 ובכל ראשון לחודש שלאחריו. אם קיימת הפקדה הקנס יקוזז מההפקדה.

העתק יישלח לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות

זכות ערעור לבית משפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ח בתמוז 01 יולי 2018, במעמד ב"כ המאשימה, הנאשם וב"כ עו"ד מאיה ז'ולסון - גלעדי.